Dosarul nr.4-1816/2023
4-23070779-12-4-17052023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19.04.2024 mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
în componență:
Președintele ședinței, judecător Liudmila Holevițcaia,
Grefier Maria Meșter,

examinând în ședința de judecată publică cauza contravențională pornită în privința lui ***** învinuit de săvârșirea contravenției prevăzute de art.318[1] Cod contravenţional conform procesului-verbal cu privire la contravenție seria/*****

C O N S T A T Ă:

***** potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/***** de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Ciocana,***** este învinuit în aceea că, la data de 01.05.2023, ora *****, în or.**********, nu a executat ordinul de restricție de urgență *****din 01.05.2023. Prin decizia agentului constatator, s-a dispus, în temeiul art.395 Cod contravențional, remiterea cauzei, în instanța de judecată, pentru examinare conform competenței, cu recomandarea aplicării sancțiunii contravenționale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Agentul constatator – ***** fiind citat în mod legal despre locul, data și ora examinării cauzei, ce se confirmă prin avizele poștale de recepție anexate la materialele cauzei, nu s-a prezentat în ședința de judecată. Prin cererea depusă, înregistrată cu nr.intrare ***** a solicitat examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Victima –*****n ședința de judecată, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora examinării cauzei, ce se confirmă prin avizele poștale de recepție ***** *****în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanța motivul neprezentării.

Persoana în a cărei privință s-a pornit procesul contravențional –***** fiind legal citat, ce se confirmă prin avizele poștale de recepție ***** în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat motivul lipsei.

Apărătorul persoanei în a cărei privință s-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție – ***** prin cererea din 11.04.2024 a solicitat amânarea examinării cauzei, invocând că este antrenat în alt proces, demers, respins de către instanța de judecată, pe motiv că avocatul nu a prezentat probe în confirmarea faptului antrenări acestuia într-un alt proces de judecată.

În temeiul prevederilor art.455 alin.alin.(2), (3) Cod contravențional, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, victimei, făptuitorului și avocatului ultimului.

Examinând materialele dosarului contravențional, normele legii aplicabile, instanța de judecată a ajuns la concluzia că vinovăția lui ***** de comiterea contravenţiei prevăzute de

art.318[1] Cod contravenţional este demonstrată integral prin analiza coroborată a următoarelor probe administrate în cauză, atât în faza constatării faptei și documentării acesteia, cât şi în faza cercetării judecătorești.

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct.1) Cod contravențional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe.

Potrivit art.5 alin.(1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

Art.7 din Codul contravenţional prevede că, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

Art.8 din Codul contravenţional prevede că, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În conformitate cu art.378 alin.(1) din Codul contravenţional, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

Conform art.381 Cod contravenţional, (1) Orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. (2) Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod. (3) Reprezentantul autorităţii competentă să soluţioneze cauza contravenţională nu poate participa la examinarea cauzei dacă are, direct sau indirect, un interes care i-ar putea afecta imparţialitatea. (4) Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art.425 alin.(3) al Codului contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

În acord cu art.425 alin.(5) din Codul contravenţional, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care în cauza Öztürk vs. Germania, Curtea analizează caracterul „penal” al contravenţiei şi statuează că o eventuală distincţie între contravenţii şi infracţiuni în legislaţia internă a statalelor semnatare ale Convenţiei, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de aplicare a art.6 din CEDO care garantează dreptul unui individ la un proces echitabil. În cauza Salabiaku c. Frantei, Telfner vs. Austria şi Anghel vs. Romania, Curtea Europeană se pronunţă şi cu privire la aplicarea unor prezumţii relative (cum este cea conferită procesului-verbal de constatare şi

sancţionare a contravenţiei), în sensul că nu contravin exigenţelor Convenţiei, cu condiţia că aceste prezumţii să nu impună o sarcină excesivă în privinţa apărării celui acuzat.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art.442 alin.(1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În conformitate cu art.443 alin.(1) lit.lit.d,) e) Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va include încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; va cuprinde fapta contravenţională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor și consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.

Instanţa de judecată constată că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/***** conţine data şi locul unde a fost încheiat, numele, prenumele, calitatea şi instituţia din care face parte agentul constatator, descrierea faptei contravenţionale cu indicarea datei, orei şi locului în care a fost săvârşită, precum şi arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravităţii faptei, indicarea actelor normative incidente, termenul de exercitare a căii de atac procesul-verbal fiind semnat de către agentul constatator și făptuitor la toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție, fără a indica careva obiecții, astfel nu sunt careva temeiuri de drept coroborate celor de fapt, care ar atrage după sine nulitatea actului de constatare a faptei contravenţionale întocmit de către agentul constatator.

Respectiva faptă este încadrată de către agentul constatator conform art.318^1 Cod contravențional.

Art.318^1 Cod contarvențional, ”Neexecutarea ordinului de restricţie de urgenţă”, prevede: neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă, se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

Instanța de judecată a stabilit că prin ordinul de restricție de urgență *****din 01.05.2023, ora emiterii 10:00, ********** a fost obligat să părăsească imediat locuința comună din or.*****, *****, unde domicilia împreună cu victima. I s-a interzis lui***** în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență: - contactul vizual și orice alt contact cu********** - să se apropie de locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima le frecventează; - să păstreze și să poarte armă. Măsurile de restricție stabilite au fost aplicate pentru un termen de 10 zile, începând cu ziua de 01.05.2023, ora ***** și până la ziua de 10.05.2023, ora *****.

O copie de pe ordinul de restricție de urgență *****din 01.05.2023, a fost înmânată lui***** ce se confirmă semnătura lui***** executată în rubrica: ”Mi-a fost înmânat un exemplar al ordinului de restricție de urgență”.

Cu privire la temeinicia procesului-verbal de constatare a contravenţiei, instanţa reţine că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție agentul constatator a acumulat destule probe pertinente și concludente.

Prin urmare, instanța de judecată atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat în prezența persoanei în a cărei privință s-a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție –***** acest fapt fiind certificat prin semnătura acestuia în rubrica 14: ”procesul-verbal a fost încheiat în prezența cet.**********”.

La fel, instanța de judecată a constatat că***** la data încheieri procesului-verbal cu privire la contravenție, 11.05.2023, a recunoscut săvârșirea contravenției, fapt ce se confirmă prin semnătura lui ********** în rubrica 18: ”Recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilită fapt pentru ce semnez”. La fel lui ********** i s-au adus la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute de lege și i s-a înmânat o copie de pe procesul-verbal cu privire la contravenție, ce se confirmă prin semnătura lui ********** în rubrica 19.

Astfel, reieşind din probele prezentate de agentul constatator şi cercetate în cadrul şedinţelor judecătoreşti, instanţa a constatat cu certitudine că,***** la data de 01.05.2023, ora ***** în or.**********, a ignorat obligația ce i s-a impus prin ordinul de restricție de urgență *****din 01.05.2023, ora 10:00 și s-a prezentat la domiciliul victimei, fiind în stare de ebrietate(rezultatul testului Drager din 01.05.2023, fiind de 1,13 mg/l) și a avut un comportament agresiv și violent.

În contextul dat, instanţa de judecată apreciază ca fiind admisibile, concludente şi utile probele prezentate de agentul constatator şi, corespunzător, care demonstrează vinovăția lui ********** în comiterea faptei imputate, prevăzute de art.318^1 Cod contravenţional.

În speța dedusă judecății, există temeiul real al răspunderii contravenționale care este fapta ilicită cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale cu privire la conviețuirea în cadrul familiei ocrotite de Legea contravențională.

Instanţa de judecată apreciază că, procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și ***** întocmit în privința lui***** este legal și la întocmirea acestuia au fost respectate atât condițiile legale de fond, cât și cele de formă, împrejurări ce dovedesc vinovăţia lui***** în săvârşirea contravenţiei imputate, care a fost dovedită pe deplin prin materialul probator administrat la materialele cauzei contravenționale.

Cu referire la componența de contravenție prevăzută de art.318^1 din Codului contravențional, instanța de judecată relevă că obiectul juridic special al contravenției se referă la totalitatea valorilor cu privire la solidaritatea familială, la rândul său obiectul juridic secundar se referă la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei.

La prezenta cauză contravențională, conform prevederilor art.387 alin.(1) din Codul contravențional, este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenţie, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale. Victima poate fi orice membru de familie, pentru a dovedi dacă la prezenta cauză victima cade sub noțiunea de membru de familie urmează de a fi luate în considerație prevederile art.133^1 din Codul penal, care stipulează că, prin membru de familie se înţelege: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În concluzie, la cazul dedus judecății, victima***** este fratele făptuitorului **********.

În ce privește latura obiectivă la prezenta cauză, aceasta se manifestă prin acțiunea fizică a agresorului care atentează la integritatea psihică și fizică a victimei*****.

Prin urmare, vinovăția făptuitorului la prezenta speță, raportată la fapta imputată cuprinde forma intenției directe, adică făptuitorul a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor.

La caz, probele administrate dovedesc, fără dubii rezonabile, intenția făptuitorului ********** de a comite fapta imputată, în concluzie cazul dedus judecății conține toate elementele componenței de contravenție prevăzute de art.318[1] Cod contravențional.

La cercetarea cazului de contravenţie, instanța de judecată a constatat că, a fost comisă fapta contravențională, persoana poate fi trasă la răspundere și aceasta este vinovată de comiterea acestei contravenții.

În acest context, instanța reține Hotărârea Curţii din 28.05.2013, cauza *Eremia versus Republica Moldova*, conform căreia, agresiunea fizică şi verbală a soţului faţă de soţie şi lipsa măsurilor de protecţie împotriva violenţei în familie/ este indicat, că în Recomandarea Rec(2002)5 din 51 aprilie 2002 cu privire la ocrotirea femeilor împotriva violenţei, Comitetul de Miniştri Consiliului Europei a afirmat inter alia, că Statele membre ar trebui să introducă, dezvolte şi/sau să îmbunătăţească unde este necesar politicile naţionale împotriva violenţei, bazate pe siguranţă maximă şi protecţia victimelor, suport şi asistenţă, ajustarea legislaţiei penale şi civile, ridicarea conştiinţei publice, instruirea pentru specialiştii care se confruntă cu violenţa împotriva femeilor şi prevenirea acesteia. Comitetul de Miniştri a recomandat, în particular, că Statele membre ar trebui să sancţioneze serios violenţa împotriva femeilor, cum ar fi violenţa sexuală şi viol, abuzul de vulnerabilitatea victimelor însărcinate, lipsite de apărare, bolnave, cu dezabilităţi sau în dependenţă, la fel ca şi sancţionarea abuzului ţinând cont de poziţia agresorului. Recomandarea prevede, de asemenea, că Statele membre ar trebui să asigure ca toate victimele violenţei să beneficieze de posibilitatea de a iniţia proceduri, să introducă prevederi care să asigure iniţierea procedurilor penale din partea procurorului, să încurajeze procurorii să privească violenţa împotriva femeilor ca un factor agravant sau decisiv la adoptarea soluţiei de a porni ori nu urmărirea penală într-un interes public, să se asigure unde este necesar, că măsurile sunt întreprinse eficient în vederea ocrotirii victimelor împotriva ameninţărilor şi eventualele acţiuni de răzbunare şi să întreprindă măsuri specifice pentru a asigura ocrotirea drepturilor copiilor pe parcursul procedurilor.

Cu privire la violenţa în familie, Comitetul de Miniştri a recomandat Statelor membre să califice toate formele de violenţă în familie ca infracţiuni şi să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, inter alia, de acordare a posibilităţii judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptaşului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să între în anumite locuri, să sancţioneze toate încălcările măsurilor impuse făptaşului şi să stabilească o procedură obligatorie de acţionare pentru poliţie, serviciile medicale şi sociale.

În recomandarea sa generală nr.28 cu privire la obligaţiunile importante a Statelor părţi în temeiul Articolului 2 din Convenţia cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor *****, Comitetul pentru eliminarea discriminării faţă de femei a constatat că Statele părţi au obligaţia să previnã, să investigheze, să intenteze un proces şi să pedepsească acţiunile bazate pe violenţă de gen.

În aceiaşi cauză, Curtea a constatat, că combinarea factorilor menţionaţi (identici cu cei stabiliţi de către instanţă în actuala cauză) demonstrează clar, că acţiunile autorităţilor nu au fost

doar o simplă omisiune sau tergiversare a cauzei privind violenţa asupra reclamantei, dar a condus la tolerarea repetată a violenţei şi a reflectat o atitudine discriminatorie faţă de reclamantă ca femeie. Constatările raportorului special al Naţiunilor Unite cu privire la violenţa asupra femeilor, cauzele sale şi consecinţele, doar susţine impresia că autorităţile nu au apreciat pe deplin seriozitatea şi extinderea problemei violenţei domestice în Moldova şi efectul său discriminatoriu asupra femeilor.

Mai mult, instanţa accentuează că Curtea a indicat despre necesitatea unei interveniri prompte a autorităţilor în situaţiile de acest gen, declarând că imixtiunea de către autorităţi în viaţa privată şi viaţa de familie poate deveni necesară în vederea ocrotirii sănătăţii şi drepturilor unei persoane sau să prevină acţiunile ilegale în anumite circumstanţe (a se vedea Opuz, citat supra, §144). În cele din urmă, Statele trebuie să menţină şi să aplice în practică un cadru legal corespunzător, care acordă protecţie împotriva acţiunilor de violenţă din partea persoanelor private (a se vedea X şi Y c. Olanda, 26 Martie 1985, §22 şi 23, Seria A nr.91; Costello - Roberts c. Regatului Unit, 25 Martie 1993, §36, Seria A nr.247-C; D.P. şi J.C. c. Regatului Unit, nr.38719/97,§118, 10 octombrie 2002: M.C. c. Bulgariei, Sandra Jankovic c. Croaţiei, *****.

La fel, CtEDO a concluzionat că frica de actele de violenţă ulterioară, în cazul pasivităţii autorităţilor, este suficient de serioasă pentru a implica suferinţă şi anxietate care evoluează într-un tratament inuman în sensul Articolului 3 din Convenţie (a se vedea Gâfgen c. Germaniei [MC], ***** §108, CEDO 2010). Din acest considerent, urmează să se determine dacă acţiunile autorităţilor, ca reacţie la plângerea reclamantei au fost în conformitate cu cerinţele acestei prevederi.

În sensul dat instanţa reţine, că obligaţiile pozitive ale Statului în temeiul art.3 CEDO includ, pe de o parte, adoptarea unui cadru legal cu scopul de a preveni şi pedepsi maltratarea din partea persoanelor private şi, pe de altă parte, aplicarea legilor în practică, atunci când se cunoaşte despre un risc iminent de maltratare a unei persoane particulare sau când maltratarea a avut deja loc, astfel acordându-i o protecţie victimelor şi pedepsindu-i pe cei responsabili de rele tratamente.

Mai mult, fiind întocmit de un agent al statului aflat în exerciţiul funcţiunii, procesului-verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt. În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei. Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Salabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei şi prezervând drepturile apărării.

Potrivit prevederilor art.458 al Codului contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Corespunzător, în cadrul examinării cauzei, instanţa de judecată nu a stabilit careva temeiuri de declarare a nulităţi procesului-verbal cu privire la contravenţie menţionat supra, în conformitate cu prevederile art. 443, 445 din Codul contravenţional.

Potrivit prevederilor art.318^1 din Codul contravenţional, ”Neexecutarea ordinului de restricţie de urgenţă”: neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor

ordinului de restricţie de urgenţă, se sancţionează cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravenţional de la 10 la 15 zile.

Art.37 alin.(3) din Codul contravențional prevede: munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepţia contravenţiei prevăzute la art.78[1] şi 318[1], pentru care acordul persoanei nu este necesar.

Deci, la stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont de prevederile art.32 din Codul contravenţional, precum și de caracterul şi gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei.

Instanța nu a identificat existența circumstanțelor atenuante, nici a celor agravante.

Astfel, cu referire la cele enunţate supra și având în vedere că este dovedită pe deplin vinovăţia lui***** în săvârșirea contravenţiei indicate în procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/***** instanţa de judecată consideră raţional ca acestuia să i se aplice o sancţiune în conformitate cu acţiunile sale contravenţionale și potrivită cu gravitatea contravenţiei săvârșite, astfel încât sancţiunea care urmează să i se aplice lui***** să fie sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 50 de ore.

Totodată, instanţa de judecată reţine că, la aplicarea legii contravenţionale se ţine cont de caracterul și de gradul prejudiciului contravenţiei săvârșite, de persoana vinovată și de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravenţională. Pedeapsa contravenţională constituie o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și de reeducare a făptuitorului, care se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor vinovate de săvârșirea contravenţiilor, și impune lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are ca scop restabilirea echităţii sociale, corectarea făptuitorului, precum și prevenirea săvârșirii de noi fapte contravenţionale de către contravenienţi sau de alte persoane.

În lumina celor expuse, instanța de judecată consideră că aplicarea în privința lui***** a sancțiunii contravenționale sub formă muncă neremunerată în folosul comunității, or, legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficiență principiilor enunțate în art.2 al Codului contravențional și anume: apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenţii.

Într-o asemenea situaţie, instanța va ţine cont de scopul legii și al pedepsei contravenţionale, inclusiv de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de comportamentul făptuitorului **********. Prin urmare, instanţa conchide că, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe o durată de 50 ore, va avea drept scop restabilirea echităţii sociale, măsura de pedeapsă aplicată lui***** fiind echitabilă în raport cu circumstanţele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al contravenţiei săvârșite, considerând posibilă neaplicarea arestului contravențional în privința ultimului.

În baza celor expuse și călăuzindu-se de prevederile art.art.318[1], 395, 442, 460, 462 din Codul contravențional al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte***** IDNP *****, născut la *****, domiciliat în ***** vinovat de săvârșirea contravenţiei prevăzute de art.318[1] din Codul contravenţional și i se aplică acestuia sancţiune contravenţională sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, pe o durată de 50(cinzeci) ore.

Se explică lui ********** că, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune poate fi înlocuită cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Hotărârea privind munca neremunerată în folosul comunităţii și dispoziţia de executare se vor remite organului de probaţiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul **********.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani, amplasat pe adresa: mun.Chișinău, bd.Ștefan cel Mare și Sfânt, 200.

Judecător Liudmila Holevițcaia